Ч. 32. Пятниця 25 (12) лютого 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Конституцийна криза в Анґлиї.

На передвчерашній конференциї провідників народно-ліберальних сторонництв німецких з бар. Бінертом Німці піднесли сейчас справу димісиї міністра Шрайнера. Зазначили, що уступлене того міністра є вислідом впливів польского Кола і суспільників на правительство. — Бар. Бінерт відповів, що на рішенє правительства в справі димісиї др. Шрайнера ніхто не мав впливів. Та димисия є лише вислідом відношеня др. Шрайнера до правительства і до бар. Бінерта. Др. Шрайнер уложив то відношенє в той спосіб, що димисия стала ся конечною. Дальше заявив бар. Бінерт, що димисия др. Шрайнера не означає зовсім зміни системи.

Провідник ліберальних Німців п. Кіярі оголосив в „Neue fr. Prosse“ статю в справі димісиї міністра Шрайнера і пише в ній: „Бр. Бінерт заявив, що не зміняє своєї політики. Заждім. Ідім за приміром польского Кола, котре від початку свого єствованя ніколи не відмовляло правительству своєї помочи, а все таки уміло кождий непаручний собі кабінет повалити“.

Ческі Німці заявляють голосно свої симпатиї для димісіонованого міністра дра Шрайнера. Що до самої димісиї кажуть в Празі, що на конференциї в понеділок мав др. Бінерт заявити Шрайнерови, що висші круги жадають єго уступленя.

На зборах ческих виборців в Празі говорив п. Клюфач обширно о димісиї Шрайнера і заявив, що правительство не придбає собі Чехів такими уступками, лише радикальною зміною системи. Чехи і Славяньска Унія не перестануть і мусять домагати ся зміни правительственної системи в політиці, ревізиї конституциї і знесеня §. 14. Від тих окликів не вільно відступати Славянам.

Опогди в полудне отворено торжественно засіданє нововибраного анґлійского парляменту. О год. 1$^3/_4$ опустив король з королевою свій замок і після старосьвітского церемоніялу приїхав до парляменту у величавім повозі, запряженім в чотири пари коний кремової краски. Від королівскої палати аж до посольскої палати войско творило шпалір. О год. 2 увійшов король до салї засідань.

Престольна промова, котрої очікувано з великим напруженем, була незвичайно коротка та повна важного змісту. По сконстатованю приязних взаємин з иншими державами, подав король до відомости, що до африканьских посілостий вислано князя Валії, щоби в імени короля отворив наради парляменту в Капштаді. Згадавши відтак ще й про причини розширеня законодатної ради в Індиях, перейшов до справи буджету. Уложено єго по можности ощадно, але обставини вимагали значного підвисшеня видатків на воєнну маринарку. Правительство мусіло з відомих причин покрити ті видатки тимчасово позичкою, що тепер треба урегульовати й усталити взаємини між обома палатами в той спосіб, щоби палата послів мала неподільний вплив на справи фінансові та перевагу в законодатній акциї взагалї.

По відчитаню тої промови опустив король з королевою і князями королівскої крови парлямент і від'їхав до свого замку.

В палатї громад і льордів розпочала ся дискусия над престольною промовою. Льорд Ленсдовн заявив в палаті льордів, що льорди приймуть тепер буджет, коли палата послів ухвалить єго, застеріг ся однак против реформи складу палати льордів. Льорд Ресбер запропонував, щоби „кармазинова палата“ сама виступила з проєктом реформи так, аби народови предложити до рішеня два проєкти, бо треба взяти під увагу, що нарід мимо всего непри-

---

12)

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Маррията.

(Дальше).

Будова корабля вказувала на спосібність єго творця; уоруженє знов мусіло походити від незвичайно оглядного чоловіка, позаяк було на нім всьо потрібне до войскових цілий, а рівночасно не було нічого злишного. Було то всьо заслугою команданта того небезпечного корабля, котрий тілько лиха коїв по всіх морях. Командант єго перевисшаючий всіх спосібностями, знанєм моряцтва, відвагою і майже надлюдскою силою, перевисшав також на жаль всіх лютостию і браком всяких моральних і релігійних правил. Про житє того чоловіка в давнійших лїтах мало хто що знав. Було певною річию, що він одержав знамените вихованє; говорили, що він походить з якоїсь старої шляхоцкої анґлійскої родини. В який спосіб став він морским розбишакою, як упав він так низько, то було тайною. Тілько лиш всї знали, що він кілька літ займав ся торговлею невільників, заким прийшов в посідане того корабля і пустив ся на розбишацтво. Своїм людям був він звістний під назвищем Каїн, котре імя прибрав собі зовсім справедливо, бо від кількох літ підносив руку против кождого, а кождий против него. Що до єго вигляду, то був то високий, сильно збудований мужчина, о величезній силі. Єго лице можна було назвати хорошим, очи єго були сині і лагідні, волосє спадало довгими кучерями і мав чорну бороду.

Залога корабля складала ся взагалї зі 125 людий всяких можливих народностий, однак всі, що займали висші становища, були Анґлійцями або походили з північних країв. Прочі були по більшій части Іспанці, хоч були також Португальці, Італіянці і мурини. Ті мурини з племени Круманів, що мешкають на побережу Африки коло рога Пальмас, бувають уживані також на наших анґлійских воєнних кораблях до ріжних послуг в підрівникових околицях, де тяжші роботи для наших людий задля горячого підсоня були би за тяжкі. Ті Крумани то сильні, добре збудовані люди, добрі моряки, веселі і не боять ся, як прочі Африканці тажкої роботи. Прихильні Анґлійцям говорять по найбільшій части досить добре по анґлійски і коли прийдуть на корабель, радо переходять на християньство. Надають їм найріжнїйші імена і можна між ними стрітити Блїхера, Велінґтона або Мільзона, котрі виконують як найпідлїйші роботи, не відчуваючи зовсім, що то не лицює з їх знаменитими назвами.

Не треба гадати, що ті люди добровільно прийшли на поклад розбишацкого корабля. Они були заняті яко послугачі на анґлійских купецких кораблях, котрі вели торговлю в тих сторонах Африки. Коли „Местник“ ті кораблї обрабував і їх попалив а европейску залогу вирізав, забрав Муринів до себе і ужив їх до услуги. Їм обіцяли добру нагороду, але они ждали лише на то, аби лучила ся як найблизша нагода до утечі. Капітан розбишацкого корабля стояв па заднім покладї з далековидом в руці і від часу до часу глядів на море, чи не побачить чого на овиді; офіцири і моряки то лежали то походжували ся по покладї, вижидаючи нетерпеливо вітру, котрий зменшив би невиносиму спеку. Ціла та громада людий з нестриженими довгими бородами, обпаленими від вітру і сонця лицями, в дивачних одягах виглядала страшно.

Загляньмо на хвилю до каюти шумена: она була невибагливо урядженa і мала по обох сторонах ліжка. Під задною стїною стояла велика скляна шафа, призначена колись на склад склянок і порцелянн а тепер наповнена срібним і золотим начинєм всякої величини, котре розбишаки нарабували з ріжних кораблїв; лямпи були також зі срібла і золота і були призначені, здаєть ся, до церковних цілий. В каюті були в ту хвилю дві особи. Одною з них був Круман, мурин з приємним і веселим лицем, що при хрестї одержав імя „Помпей“, правдоподібно з огляду на свою величаву будову тїла. Мав на собі лише полотняні штани; впрочім був цілком голий, а під єго гладкою блискучою шкірою видко було мязи, якими кождий аматор або різьбар був би любував ся. Другою особою в каюті був молодець може 18 літ, з живим хорошим лицем, Европеєць. Але лице єго помимо своєї живости було сумне. Молодець сидів на софі, котра стояла під передною стїною каюти; в руках держав книж-

хильно відносить ся до принцину дідичности. По короткій дебаті принято адрес.

В палаті послів в дебаті пад престольною промовою, яку ми вчера подали, припято заяву премієра, що він пїколи не вимагав від корони запоруки для зміни конституциї, то є для закона, якого ще навіть не внесено, — неприхильно.

Іменно провідник ірляндских націоналїстів Редмонд заявив, шо ірляндскі націоналїсти, (котрі тепер рішають в борбі між вігами і торисами) будуть голосувати за буджетом, але тільно тодї, коли правительство заґварантує, що ограничене прав палати льордів буде ще в сїм роцї переведене.

Цїла майже анґлійска праса заповідає, що по такій заяві ірляндских націоналїстів. теперішпе правительство можна уважати „запечатаним“, бо оно не в силї дати нїякої ґваранциї Ірляндцям. Запевняють навіть, що правительство уступить ще перед великоднями сьвятами, бо волить упасти в борбі з консерватистами і Ірляндцями, як на якийсь час утримати ся при помочи Ірляндців. Нові вибори відбули би ся в такім разї вже в червни.

Новинки.

Львів, дня 24 лютого 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Президия гал. краев. Дирекциї скарбу іменувала офіциялів податкових: Петра Винярского, Йос. Ярона, Вяч. Венцля і Юл. Русина управителями податковими в IX кл. ранги, а асистентів податкових: Мих. Дембця, Стеф. Гречка, Март. Сливи і Мик. Ясїньского офіциялами податк. в X кл. ранги; наконець надала асистентам податковим ad personam: Мойс. Вундерманнови, Микол. Підгірному, Вікт. Фениковн, Стан. Любельскому, Як. Гуньцї, Мик. Підгірному. Вікт. Фениковн, Ст. Любельскому, Як. Гуньцї, М. Пелїхови, Стан. Маньковскому і Юл. Монсе системізовані посади асистентів податкових в XI класї ранги.

— П. Намістник перенїс секретарів Намістництва Тад. Гавроньского з Дрогобича до Львова, комісарів повітових: Юл. Фрідріха зі Львова до Тернополя, Алекс. Зарицкого зі Львова до Рудок. Йос. Дворского зі Львова до Косова, Мар. Марковского з Косова до Теребовлї; концинїстів Намісництва: Алекс. Падлевского з Печенїжина до Борщева, Ем. Рейнольда з Рудок до Домброви, Алекс. Ридигера із Золочева до Львова, дра Брон. Ржуховского з Кракова до Золочева; практикантів концептових Намістництва: дра Мар. Соболевского із Старого Самбора до Львова, Ад. Бартошевского зі Львова до Старого Самбора і Казим. Фаньора зі Львова до Надвірної.

— **Репертуар руского театру в Станиславові.** (Саля тов. ім. Монюшка. Початок о год. $7\frac{1}{2}$ вечером). Білети продає раньше на всї тоті вистави „Народна Торговля“, а в день представленя від год. 6 вечером каса театру.

В пятницю, дня 25 лютого с. р. популярне представлене по половинї цїн „Хата за селом“, народний образ зі сьпівами і танцями в 5 дїях після шкіца Крашевского.

В суботу дня 26 лютого с. р. „Мікадо“, комічна опера в 2 дїях.

В недїлю, дня 27 лютого с. р. „Суєта“, комедия в 4 дїях Карпенка Карого.

— **Огні.** Вчера в полудне, в союзній фабрицї олїїв за Жовківскою рогачкою, належачій головно до Банку гіпотечного, вибух грізний огонь, котрого причиною стала ся експльозия покосту. У величезнім кітлї під деревляною шопою, накритою папою, варив ся покіст, а один з робітників влив до кипячого покосту спору скількість студеного покосту. В тій хвили настав вибух і від горіючого покосту займила ся також шопа. На місце огню прибула зараз сторожа пожарна і остаточно удало ся огонь пригасити в той спосіб, що засипано горіючий покіст землею. А всеж таки згоріло 15 бочок покосту і цїлий будинок. Шкода виносить 3000 К. Огонь той викликав був за рогачкою великий переполох. — Дня 18 с. м. над раном вибух огонь в Станиславові в каменици Вайнгартена і Хірера на розї ул. Галицкої і Газової. Займили ся на подї бальки впущені до комина. Огонь знищив цїле вязане і стелї в семи компатах першого поверха.

— **Нещаслива пригода.** В пятницю дня 18 с. м. стала ся на двірци в Станиславові страшна пригода. Підчас пересуваня вагонів о 6 годинї рано дістав ся пересувач Дмитро Семанюк під колеса вагона, котрі розторощили єму лїву ногу. Нещасливого відставлено до шпиталю, де єму треба було відняти ногу. В недїлю рано помер Семанюк по тяжких муках, проживши ледви 40 лїт. Нещасливий полишив жінку і 5 дрібних діточок.

— **Самоубийство чи нещаслива пригода?** В четвер дня 17 с. м. поїзд, відходячий із Станиславова до Надвірної о 5 год. 25 м. в місци, відданенім на пів кільометра від станиславівскої рампи зелїзничої в сторону як до Хриплина, переїхав незнану женщину, убрану з міска, лїт може 30. На білю погибшої були знаки L. D., а в кишени анонс витятий з ґазети, в котрім якийсь Павло Письменний оповіщує, що хотів би заключити якесь близше знакомство. Крім того знайдено в кишени переписаний листок слїдуючого змісту: „Павло Письменний, ул. Чарнецкого ч. 26, Львів у Косака. Лотир есть причиною моєї смерти, зрабував мене, Косів Білобожниця пос. поч. Чорткі[в]“. Тіло зложено в Мекетинцях, куди також виїздила судово-лїкарска комісия.

— **Дрібні вісти.** Буковиньский сойм ухвалив на будову рускої ґімназияльної бурси у Вижници 30.000 кор. а на удержане тої бурси 2.500 кор. — В Тернополи розпочала ся перед судом присяжних сензацийна розправа против 34 жидів — купців, крамарів, факторів, аґентів та пачкарів о обманьства, якого допускали ся в той спосіб, що помагали головному обжалованому Юдї Помпанови і єго жінцї оголошувати фальшиві банкротства а відтак дїлили ся зиском. — В Станиславові заводить львівска спілка кінні омнібуси з міста на дворець і до Лисця, Богородчан, Надвірної, Ляховець, Дзвиняча і Солотвини а навіть аж до Ворохти, Жабя і Буркута.

— **Молоді палії.** Перед судом присяжних в Тернополи ставали оногди три молоді хлопцї, Павло Казимир Немец, лїт 15, Ян Зелїньский, лїт 17 і Ян Похвала, обжаловані о то, що дня 23. серпня м. р. підпалили на фільварку в Мазурівцї, в повіті скалатскім, власности ґр. Станислава і Льва Пінїньских, стирту, з котрої огонь перекинув ся на стодолу а відтак на селяньскі хати в Підлїсю, де згоріло 14 загород. Шкода на фільварку виносила 42.950 кор. а в селї 21.000 кор. Огонь той був заповіджений анонїмними листами і так був підложений, що годї було єго недопустити. В серпни одержав ґр. Пінїньский знов безіменний лист, в котрім грожено єму, що згорить фільварок і паровий млин, коли не відправить економа Вандзюляка і польового, Біґуса, а по огни одержав подібний лист з погрозами директор млина Заборский. В тім листї домагав ся знов автор відправленя мельника Ґельбера. Листи ті були доказом, що огонь той був підложений.

Позаяк сама пожежа і листи з погрозами занепокоїли були жителїв, виделєґувало Намістництво комісаря поліциї Лукомского, котрий остаточно по переведених доходженях прийшов до переконаня, що відгрожувати ся міг лиш Павло Немец, бо мав ненависть до урядників млина. Немец працюючи в канцеляриї млина, мав ненависть до Ґельбера і єго жінки, бо не позваляли єму залицяти ся до їх служниці і єго остаточно відправлено. Хлопець зразу випирав ся, мов би то він писав листи і підкладав огонь, але остаточно признав ся. Єго відставлено відтак до суду в Грималові, де він признав і сказав, що дїлав з намови якогось Зелїньского а той знов замотав в сю справу третого хлопця, Похвалу і так всі опинили ся перед судом присяжних. Тут Немец випер ся всего, казав, що давнїйше нїби то признавав ся до всего лиш длятого, що в него вмовлювано вину і що обіцювано єму, що єго скорше випустять з арешту. Так само і Зелїньский випер ся всего. Позаяк розправа не виказала без сумнїву вину обжалованя, то судиї присяжні заперечили поставлені їм головні питаня а трибунал увільнив всїх трох хлопцїв від вини і кари.

— **З економічного руху в Перемишли.** Дня 15 с. м. відбули ся в Перемишли загальні збори товариства взаїмного кредиту „Віра“. Зі звіту сего товариства за 1909 р. годить ся піднести: Товариство числило з кінцем року 2154 членів, що виплатили на удїл суму 111.636 К 52 сот., фонду резервового має товариство 21.550 К, вкладок щадничих має товариство 1,014.426 К 15 с. Від вкладок плачено $4\frac{1}{2}$%, з піврічним капіталїзованєм. Товариство, основане тому 15 лїт, має свою власну, велику каменицю вартости 180.000 К, однак минулого року задля переведеня значнїйших перерібок принесла камениця лише 5 проц. зиску. Крім коштів адмінїстрациї (льокаль, сьвітло, платні урядників, податки і т. д.), котрі виносять суму 32.591 К 66 с. — було чистого зиску ще 9.202 К 63 сот. і єго обернено на дивіденди, добродїйні цїли і ремунерациї. Товариство охо-

---

ку, до якої від часу до часу заглядав, приглядаючись впрочім рухам Крумана, що стоячи при скляній шафі порядкував і витирав дорогоцінні річи.

— Масса Франціско, то дуже хороша річ — сказав Помпей, піднимаючи до гори золотий збанок, який лише що обтер.

— Так! — відповів Франціско — справдї хороша річ.

— Як капітан Каїн до того прийшов? Франціско похитав головою а Помпей приткнув палець до уст і поглянув на него значучо.

В тій хвили дали ся почути кроки чоловіка, котрого імя тепер вимовлено. Помпей почав знов витирати срібло а Франціско читав дальше в книжцї.

Якого рода звязи лучили капітана з тим молодим чоловіком, нїхто не знав; але позаяк послїдний все був з ним і нїколи з ним не розлучав ся, то єго загально уважано сином капітана і залога називала єго або молодим Каїном або Франціском. Але в послїдних часах замічено, що між капітаном а молодим чоловіком приходило дуже часто до суперечок і що капітан з підозрінєм слїдив за Франціском.

— Прошу, не переривайте собі в розмові — сказав Каїн, входячи до каюти. — То, що тобі той Круман оповідав, мусить бути дуже важне.

Франціско нїчого не відповів, лише дивив ся дальше в книжку. Очи Каїна переходили з одного на другого, немов би хотів з їх лиць відчитати їх думки.

— Скажи ти менї, о чім ви тепер говорили, пане Помпей?

— Що ми говорили, маса капітан? Я лиш сказав до молодого маси: То дуже хороша річ; спитав, звідки ви єї маєте — маса Франціско не сказав.

— А що то тебе обходить, ти чорний драбе? — крикнув капітан, вхопив збанок і ударив ним Крумана так по голові, що збанок заломив ся а мурин помимо своєї великої сили повалив ся на підлогу. Кров полила ся з рани, коли Круман оголомшений і дрожачий від болю поволи підносив ся. Не кажучи слова, вийшов він з каюти, а Каїн кинув ся на одну із скринь, що стояла коло ліжка і сказав з гірким усьміхом:

— То для твоїх приятелїв, Франціско!

— Нї, то для проби вашої лютости і несправедливости супроти невинних людий — відповів Франціско, кладучи книжку на стіл.

Єго питане було зовсім невинне, бо він чейже не знав сполучених з рабунком того збанка обставин.

(Дальше буде).

тно підпомагає материяльно і морально нові товариства кредитові — чи то льокуючи певні квоти в новоосновуючих ся товариствах чи то висилаючи своїх урядників, щоби поучували і помагали в їх заснованю. До менше сьвітлих сторін товариства треба числити, що минувшого року віддано до екзекуциї 167 справ.

Дня 17-го с. м. відбули ся знов дальші збори „Народного Дому“ в Перемишли. Товариство се виставило найкрасший „Народний Дім“ в Галичині, а то ось яким способом: 134 членів зложило на уділи по 50 К суму 9262 К 5 с. (ті уділи процентують ся і їх можна відобрати). 19 членів і 20 нечленів зложили на щадничі книжочки, бо товариство має і щадницю, суму 56.000 К. Жертвами назбирано суму 7.000 К, а решту суму 150.000 К позичено. В Народнім Домі містить ся товариство „Руска Щадниця“, - „Руска Бесіда“, є своя велика саля на всякі народні збори, представленя, відчити і проче, в „Народнім Домі“ є склеп „Народний Базар“, подібний до „Сокільского Базару“ у Львові, а від 1 має ся перенести до „Народного Дому“ з иншого льокалю товариство „Жіночий Труд“ і „Союз молочарский“ в Стрию отвирає молочарню в льокали, де тепер „Народний Базар“, а „Базар“ буде там, де Винярня. Чинши з „Народного Дому“ идуть всї на оплату проценту і довгу. Товариство „Народний Дім“ уділяє також позички, а чистого доходу в р. 1909 мало 548 К 77 с.

Наконець згадати би ще про „Спілку для господарства і торговлї“, котрої загальні збори відбули ся дня 18-го с. м. Товариство числить членів 355 з вплаченими уділами 3.628 К (уділ 10 К а дивіденда 7 прц.), фонду резервового має 3.321 К, резерву страт в сумі 2.388 К і резерву дебіторів 2000 К, вкладок до обороту (на книжочках щадничих) має на квоту 44.513 К (5 прц). Довгів має товариство на суму 58.902 К — але і товариству винні „добрі люди“ суму 112.603 К 37 с., головно за штучні навози, бляху і уголь. Товариство має власний склеп з зелїзними товарами, рільничими знарядами, насїнем, навозами і пр. — що представляє вартість 25.126 К (з кінцем 1909). Кромі коштів адміністрациї — які в р. 1909 виносили суму 26.217 К — мало товариство чистого зиску суму 1291 К 47 с. Сего року набуло товариство один огород зі стодолою, де містити ся будуть п. пр. штучні навози, уголь і инші річи. Дирекция заходить ся тепер коло того, щоби з часом взяти в свої руки торговлю деревом.

Телеґрами.

Відень 24 лютого. Палата послів. Предсїдатель відчитав письмо др. Витовта Коритовского, котрий заявляє, що мимо номінациї на члена палати панів задержує і дальше посольский мандат. Опісля вибрала палата двох віцепрезидентів: Романчука і Кончіго. Відтак настала перерва, щоби посли могли записати ся до голосу в справі першого читаня предложеня о континґентї рекрутів. По перерві забрав голос міністер краєвої оборони Георґі.

З львівского суду наспіло письмо в справі виданя послів: Будзиновского, Брайтера, Шаєра і Шпондра. Внесено чотири пильні внесеня, з котрих одно відносить ся до катастрофи зелїзничої в Угерску.

Відень 24 лютого. Правительство предложило нині в палатї послів проект праґматики службової, заводячої аванс часовий, котрий дає урядникам можність в певних границях осягнути висшу клясу в означенім часї.

Фаль Рівер (Месечосетс) 24 лютого. Всї фабрики бавовни постановили на один день в тиждни замикати фабрики в цїли зредукованя продукциї, через то 25.000 робітників єсть без працї.

Відень 23 лютого. Послїдний білетин о станї здоровля Люеґера виданий перед полуднем констатує, що бурмістр чує ся дуже ослабленим, виступають прояви уремічні (затроєня мочию). Теплота 39·6 живчик 74.

Париж 24 лютого. Суд засудив антимілїтариста Герві'го, начального редактора газети „La Guerre“ („Війна“) на 4 роки вязниці і 1000 фр. кари єа статю похвалюючу вчинок проводиря апашів Лїябефа, котрий убив полїцияна.

Курс львівский.

Дня 23-го лютого 1909.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	682·—	692 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	415·—	425·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясп	554·—	561·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	450 —	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	99·10	99·80
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·60	98·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	93·80	94·50
„ м. Львова 4% по 200 К .	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	112.—	122·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский)	64·75	68·75
Угорскі черв. хреста	39·75	43·75
Італїйськ. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	70·—	76·—
Базиліка 10 К	26·50	30·50
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·40
Рубель папоровий	2·53	2·56
100 марок нїмецких	17·80	118·72
Долир американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{30}, 5·50, 7·25, **8**^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**^{15}, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12**^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2**^{05}, 5·53, **6**^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: **7·29**, 11·45, **4·25**, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 1·12.
З Підгаєць: 10·54, **7·26***), 9·44, 6·23*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**^{45}, 3^{50}, **8**^{25}, 8·40, **2**^{45}, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2**^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).